

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ความเคลื่อนไหว ด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนพฤศจิกายน 2565

62-21 29328214-5

oaa_jakarta

www.opsmoac.go.th/jakarta-home

Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Jakarta

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. หน่วยงานกำกับดูแลและควบคุมปริมาณและราคาข้าว (BULOG) เตรียมงบประมาณสนับสนุนเกษตรกร	1
2. โรคล้มปี สกิน (Lumpy skin disease) กลับมาแพร่ระบาดในจังหวัดชวตวันออก	2
3. กระทรวงเกษตรปรับปรุงระบบชลประทานในอำเภอเคนดารี จังหวัดชูลาเวตีตะวันออกเฉียงใต้	3
4. หน่วยงานกำกับดูแลควบคุมปริมาณและราคาข้าว (BULOG) นำเข้าถั่วเหลือง 350,000ตัน	4
5. กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงวางกลยุทธ์พัฒนาสาหร่ายทะเล	5
6. ราคาขางในสุมาตราเพิ่มขึ้น 535 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ผลกระทบจากค่าเงินรูเปียห์อ่อนตัว	6
7. เศรษฐกิจอินโดนีเซียไตรมาสสามโต 5.72% อานิสงส์ส่งออกเพิ่ม	7
8. รัฐบาลอินโดนีเซียเดินหน้าลดราคาก๊าซ	8
9. เกษตรกรข้าวโพดประท้วงราคาตกต่ำหน้ากระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย	9
10. กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงเดินหน้าพัฒนา Bluefood เพื่อความมั่นคงด้านอาหาร	10
11. กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงเดินหน้าโครงการ Blue Halo S	11
12. การส่งออกภาคเกษตรเดือนตุลาคมเพิ่ม 3.7% ขยับขึ้นเป็นอันดับสอง	12
13. รัฐบาลส่วนท้องถิ่นจังหวัดปาปัวร่วมพิธีปลูกพริกบนพื้นที่ 30 เฮกตาร์	13
14. อินโดนีเซียอาจนำเข้าสินค้าเกษตรบางชนิด เพื่อรักษาปริมาณอาหารสำรองในประเทศ	14
15. บทบาทเศรษฐกิจของอินโดนีเซียโดดเด่นในประชาคมโลก	15
16. รัฐบาลญี่ปุ่นมอบรางวัลเกียรติยศให้นักวิจัยรุ่นใหม่จากอินโดนีเซีย	17
17. เรียกร้องรัฐบาลอินโดนีเซียพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศ	18

หน่วยงานกำกับดูแลและควบคุมปริมาณและราคาข้าว (BULOG) เตรียมงบประมาณสนับสนุนเกษตรกร

หน่วยงานกำกับดูแลและควบคุมปริมาณและราคาข้าว (BULOG) พยายามควบคุมปริมาณและราคาข้าวในประเทศให้มีเสถียรภาพอย่างต่อเนื่อง โดยร่วมกับสหพันธธนาคาร Milik Negara (HIMBARA) สำหรับระดมทุนในการอุดหนุนผลผลิตข้าวจากเกษตรกรชาวนา ซึ่งในปีที่ผ่านมา BULOG ได้รับซื้อข้าวจากเกษตรกรในประเทศแล้วกว่า 830,000 ตัน (ข้อมูล ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2565) ผ่านการร่วมมือระหว่างกลุ่มสหกรณ์การเกษตร โรงสีข้าว และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ โดย BULOG มีโกดังสำหรับเก็บผลผลิตได้ถึง 4 ล้านตัน ปัจจุบันยังมีพื้นที่ว่างสำหรับการเก็บปริมาณข้าวสำรองมากพอสมควร

โครงการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวจากผู้ผลิต (เกษตรกร) ควบคุมไปกับการควบคุมปริมาณข้าวสำรองในโกดังของรัฐบาล ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระดับชาวนา ทำให้เกษตรกรมีรายได้ และเกิดการหมุนเวียนในชุมชนต่อไป

แหล่งที่มา : BULOG ฉบับวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

โรคลัมปีสกิน (Lumpy skin Disease) กลับมาแพร่ระบาดในจังหวัดชวาตะวันออก

นางคอฟีพะห์ อินดาร์ ปาราวันชา ผู้ว่าราชการจังหวัดชวาตะวันออก ขอให้หน่วยงานภาครัฐและเกษตรกรเตรียมรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคลัมปีสกิน (Lumpy Skin Disease: LSD) ในโคอีกครั้ง เนื่องจากเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา มีการตรวจพบโรคดังกล่าวในจังหวัดชวากลาง ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชวาตะวันออกขอให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดและปศุสัตว์อำเภอเร่งสำรวจข้อมูลและฉีดวัคซีนโรค LSD ในจังหวัดชวาตะวันออก เพราะโคในจังหวัดชวาตะวันออกส่วนใหญ่เป็นโคเนื้อสำหรับการบริโภคในจังหวัดและเมืองใกล้เคียง ถึงแม้ว่าโรคลัมปีสกินจะไม่มีอาการแพร่ระบาดมากนัก แต่ส่งผลให้โคมีอาการอ่อนแรง น้ำหนักลด ไม่กินอาหาร การผลิตน้ำนมต่ำลง เกิดภาวะเป็นหมันทั้งเพศผู้และเพศเมีย มีแผลบนผิวหนัง สร้างความเสียหายและทำให้เกษตรกรขาดทุนเป็นอย่างมาก

ทั้งนี้ ทางจังหวัดได้ประสานไปยังกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เพื่อเร่งหาวัคซีนนำมากระจายในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงมากที่สุด เนื่องจากจำนวนวัคซีนมีอยู่อย่างจำกัด โดยแหล่งผลิตวัคซีนอยู่ในประเทศแอฟริกาใต้และอียิปต์ และได้ยื่นเรื่องขอวัคซีนสำหรับจังหวัดชวาตะวันออกแล้ว จำนวน 300,000 โดส โดยในจะมีการส่งวัคซีนให้เพียง 50 โดสเท่านั้น เพื่อนำไปฉีดในพื้นที่ที่ตรวจพบโรคก่อน ทั้งนี้ รัฐบาลออสเตรเลียได้ให้ความช่วยเหลืออินโดนีเซียโดยการบริจาควัคซีนสำหรับเกาะสุมาตราแล้วจำนวน 400,000 โดส

แหล่งที่มา : Republika ฉบับวันที่ 5 พฤศจิกายน 2565

กระทรวงเกษตรปรับปรุงระบบชลประทานในอำเภอเคนดารี จังหวัดซูลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้

กระทรวงเกษตรให้การสนับสนุนโครงการฟื้นฟูระบบชลประทาน เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในหมู่บ้าน Baruga ตำบล Baruga อำเภอ Kendari จังหวัดซูลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ ในรูปแบบโครงการฟื้นฟูระบบชลประทานระดับต้น (RJIT) โดยนายชะห์รูล ยาซีน ลิมโป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กล่าวว่าโครงการ RJIT เป็นการดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าพื้นที่เกษตรกรรมมีน้ำเพียงพอสำหรับการเกษตร

นายอาลี จามิล อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร กระทรวงเกษตร กล่าวว่า โครงการ RJIT เป็นโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรที่สำคัญในการจัดหาน้ำสำหรับพื้นที่เกษตรกรรม เป็นกิจกรรมเพื่อสนับสนุนหรือซ่อมแซมทางชลประทานระดับต้น คาดว่าจะสามารถใช้ประโยชน์จากการขยายขนาดและพื้นที่ทางชลประทานได้ สามารถควบคุมปริมาณน้ำสำหรับการเกษตรได้ตลอดทั้งปี โดยโครงการดังกล่าวสามารถรองรับการเพิ่มผลผลิตและดัชนีการปลูกพืชรวมทั้งเพิ่มพื้นที่เพาะปลูก ซึ่งกลุ่มเกษตรกร Samaturu II ในหมู่บ้าน Baruga ได้เข้าร่วมโครงการ RJIT โดยทางชลประทานความยาว 135 เมตร สามารถครอบคลุมพื้นที่ทำเกษตรได้กว่า 50 เฮกตาร์

แหล่งที่มา : Wahana News ฉบับวันที่ 6 พฤศจิกายน 2565

หน่วยงานกำกับดูแลควบคุมปริมาณและราคาข้าว (BULOG) นำเข้าถั่วเหลือง 350,000 ตัน

รัฐบาลได้มอบหมายหน่วยงานกำกับดูแลควบคุมปริมาณและราคาข้าว (BULOG) ในการนำเข้าถั่วเหลืองจากสหรัฐอเมริกา ปริมาณ 350,000 ตัน เพื่อควบคุมและรักษาเสถียรภาพของราคาถั่วเหลืองในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าเต้าหู้และเหมาเป ปัจจุบันราคาถั่วเหลืองปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากสั่งซื้อในช่วงเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม 2565 ซึ่งอยู่ในช่วงที่ราคาถั่วเหลืองในตลาดโลกพุ่งสูงขึ้น

ข้อมูลจากการสำรวจสินค้าโภคภัณฑ์ของกระทรวงการค้า ราคาถั่วเหลือง ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2565 อยู่ที่ 14,800 รูเปียห์/กิโลกรัม เมื่อเทียบกับเดือนกันยายน 2565 ราคาอยู่ที่เพียง 14,200 รูเปียห์/กิโลกรัม มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.23 โดยรัฐบาลมีนโยบายอุดหนุนราคาถั่วเหลืองที่ขายในระดับผู้ผลิตเต้าหู้และเหมาเปอยู่ที่ กิโลกรัมละ 10,000 รูเปียห์ เพื่อลดราคาถั่วเหลืองจากการนำเข้า

อย่างไรก็ตาม มีการคาดการณ์ความต้องการถั่วเหลืองในประเทศจนถึงปลายปี 2565 อยู่ที่ประมาณ 2.5-3 ล้านตัน ในขณะที่มีการนำเข้าแล้วประมาณ 700,000 ตัน รวมกับปริมาณถั่วเหลืองสำรองของปีก่อนจาก BULOG ทำให้สถานการณ์ถั่วเหลืองในประเทศสามารถใช้ได้ถึงเดือนพฤศจิกายน 2565 เท่านั้น ทั้งนี้ หากหน่วยงาน BULOG นำเข้าถั่วเหลืองก็จะส่งผลให้ราคาถั่วเหลืองในประเทศลดลงทำให้ผู้บริโภคทุกระดับสามารถบริโภคถั่วเหลืองในราคาดังกล่าวได้

แหล่งที่มา : Kompas ฉบับวันที่ 8 พฤศจิกายน 2565

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงวางกลยุทธ์พัฒนาสาหร่ายทะเล

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงพัฒนากลยุทธ์สำคัญสำหรับการเพิ่มผลผลิตสาหร่ายทะเลเพื่อบรรลุเป้าหมายที่อินโดนีเซียจะเป็นประเทศผู้ผลิตสาหร่ายทะเลอันดับ 1 ของโลก โดยรัฐบาลมุ่งพัฒนาในด้านการผลิตต้นกล้าที่มีคุณภาพ การบริหารจัดการพื้นที่เพาะเลี้ยงขนาดใหญ่ รวมถึงการสนับสนุนการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกันในกลุ่มสหกรณ์ชาวประมง และให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ชาวประมงอย่างใกล้ชิด โดยในปี 2564 อินโดนีเซียครองตลาดสาหร่ายทะเลโลก คิดเป็น 12.3% มูลค่ามากกว่า 345 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ในส่วนของกลยุทธ์หลักในการเพิ่มผลผลิต ประกอบด้วย 1) การพัฒนาคุณภาพต้นกล้าผ่านการใช้เทคโนโลยีในห้องปฏิบัติการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้วิจัยการเพิ่มคุณภาพของต้นกล้าผ่านศูนย์ปฏิบัติการของกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ขณะนี้ศูนย์ปฏิบัติการแต่ละแห่งสามารถผลิตต้นกล้าได้ประมาณ 1,000 ต้น (Plantlet) ต่อปี คาดว่าในปีหน้าจะสามารถเพิ่มปริมาณการผลิตได้ถึง 5,000 ต้น 2) การพัฒนาพื้นที่เพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเล โดยในปี 2565 สามารถพัฒนาแหล่งเพาะเลี้ยงขนาดใหญ่ใน 10 จังหวัดและการสร้างชุมชนสาหร่ายทะเล ปัจจุบันขยายพื้นที่ครอบคลุม 20 อำเภอหรือเขตปกครองทั่วประเทศ นอกจากนี้ กรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้แจกจ่ายชุดอุปกรณ์ในการเริ่มต้นเลี้ยงสาหร่ายทะเลจำนวน 150 ชุดแก่ชาวประมง เพื่อเปิดโอกาสให้ชาวประมงได้ทดลองประกอบอาชีพเลี้ยงสาหร่ายทะเล 3) การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มชาวประมงเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเล และ 4) จัดเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำทางเทคนิค รวมถึงจัดการอบรมให้แก่ชาวประมงในด้านการปฏิบัติการเลี้ยงที่ดี ตลอดจนการเพิ่มสมาชิกและกลุ่มชาวประมงเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลต่อไป

แหล่งที่มา : Direktorat Jenderal Perikanan Budidaya ฉบับวันที่ 7 พฤศจิกายน 2565

ราคายางในสุมาตราเพิ่มขึ้น 535 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ผลกระทบจากค่าเงินรูเปียห์อ่อนตัว

ราคายางพาราในจังหวัดสุมาตราใต้ โดยเฉพาะยางอัตราระดับความแห้ง 100-40% มีราคาลดลง เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า เนื่องจากได้รับผลกระทบจากค่าเงินรูเปียห์อินโดนีเซียอ่อนตัวลง ทำให้ราคาสินค้าได้รับผลกระทบไปด้วย สำนักงานการค้าจังหวัดสุมาตราใต้ พร้อมด้วยสมาคมยางพาราแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Gapkindo) สุมาตราใต้ เปิดเผยข้อมูล Singapore Commodity จากเว็บไซต์ www.sgx.com ว่า ราคายาง ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2565 อยู่ที่ 19,414 รูเปียห์/กิโลกรัม เพิ่มขึ้น 535 รูเปียห์ เมื่อเปรียบเทียบกับวันที่ 4 พฤศจิกายน 2565 ที่อยู่ที่ 18,879 รูเปียห์/กิโลกรัม การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคายางระดับความแห้ง 100% เนื่องจากราคายางคุณภาพอื่นๆ ก็มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นด้วย โดยยางระดับความแห้ง 90% ราคาอยู่ที่ 17,472 รูเปียห์/กิโลกรัม และยางระดับความแห้ง 80% ราคาอยู่ที่ 15,531 รูเปียห์/กิโลกรัม ในขณะที่ ยางระดับความแห้ง 70% ราคาอยู่ที่ 13,589 รูเปียห์/กิโลกรัม ยางระดับความแห้ง 60% อยู่ที่ 11,648 รูเปียห์/กิโลกรัม ยางระดับความแห้ง 50% อยู่ที่ 9,707 รูเปียห์/กิโลกรัม และยางระดับความแห้ง 40% ราคาอยู่ที่ 7,765 รูเปียห์/กิโลกรัม

โดย 6 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อยางพาราในตลาดโลกปัจจุบัน ประกอบด้วย 1) อัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงินแต่ละประเทศต่อเหรียญสหรัฐ หากการแข็งค่าของเงินเหรียญสหรัฐฯ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนของเงินสกุลอื่นลดลงจะส่งผลกระทบต่อราคายางอย่างชัดเจน 2) อัตราการใช้ยางสังเคราะห์ที่เป็นคู่แข่งกับยางธรรมชาติ 3) ปัญหาอุปสงค์และอุปทานยางในตลาดยางโลก 4) การพัฒนาในอุตสาหกรรมยานยนต์และยางล้อ 5) ปัจจัยด้านความเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และ 6) โรคและศัตรูพืชในต้นยางพารา

นอกจากนี้ ในช่วงนี้ราคายางพาราตกอย่างต่อเนื่อง เนื่องมาจากราคาอยู่ที่ 1.1 - 1.3 เหรียญสหรัฐต่อกิโลกรัม เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการล็อกดาวน์ของจีน ทำให้ไม่มีบริษัทเปิดบริการหรือแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง ทำให้ความต้องการยางจากจีนหยุดชะงัก ในขณะที่ความต้องการยางธรรมชาติในตลาดอเมริกาและยุโรปนั้นไม่สูงเท่ากับตลาดจีน อีกทั้งอินโดนีเซียต้องแข่งขันกับไทยทำให้ได้ส่งออกน้อยลง ส่งผลให้ราคายางพาราซึ่งเป็นสินค้าหลักของสุมาตราได้ลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมาอีกด้วย

แหล่งที่มา : Tribun News ฉบับวันที่ 7 พฤศจิกายน 2565

เศรษฐกิจอินโดนีเซียไตรมาสสามโต 5.72% อานิสงส์ส่งออกเพิ่ม

สำนักงานสถิติอินโดนีเซีย (BPS) เปิดเผยว่า ไตรมาสที่สาม เศรษฐกิจอินโดนีเซียมีอัตราเติบโตร้อยละ 5.72 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา สอดคล้องกับการคาดการณ์ของรัฐบาลที่ร้อยละ 5.7 และของธนาคารกลางที่ร้อยละ 5.5 โดยได้รับแรงหนุนจากการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์บางชนิดที่เพิ่มขึ้น อาทิ ถ่านหิน น้ำมันปาล์ม และเหล็กกล้า เป็นต้น ซึ่งนายมาร์โก ยูโวโน ผู้อำนวยการ BPS กล่าวว่า ตัวเลขดังกล่าวสูงกว่าการเติบโตร้อยละ 5.44 ในไตรมาสที่สอง และสูงกว่าการเติบโตในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2564 ถึงร้อยละ 3.51 จะเห็นได้ว่า เศรษฐกิจของอินโดนีเซียมีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องและมีความแข็งแกร่งยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันดุลการค้าของอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 12.58 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ รัฐบาลได้เพิ่มงบประมาณในโครงการคุ้มครองทางสังคมซึ่งจะช่วยรักษากำลังซื้อของชาวอินโดนีเซียไม่ให้ลดลงท่ามกลางสถานการณ์ราคาสินค้าและบริการที่ปรับตัวสูงขึ้นทั่วโลก

แหล่งที่มา : XinhuaThai ฉบับวันที่ 8 พฤศจิกายน 2565

รัฐบาลอินโดนีเซียเดินหน้าลดราคาก๊าซ

ตามที่รัฐบาลอินโดนีเซียได้กำหนดราคาก๊าซอยู่ที่ 6 เหรียญสหรัฐต่อ MMBTU สำหรับภาคอุตสาหกรรม 7 ด้าน ได้แก่ อุตสาหกรรมปุ๋ย ปิโตรเคมี โอลิโอเคมี เหล็ก เซรามิก แก้ว และถลุงมือยาง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2563 เป็นไปตามกฎกระทรวงพลังงานและทรัพยากรธรณี ฉบับที่ 8 ปี 2020 ว่าด้วยวิธีการกำหนดผู้ใช้ก๊าซธรรมชาติบางประเภท และราคาในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าว เป็นกฎหมายย่อยมาจากกฎประธานาธิบดีฉบับแก้ไข (Perpres) ฉบับที่ 40 ปี 2016 ว่าด้วยการกำหนดราคาก๊าซธรรมชาติ

โดยล่าสุดกระทรวงอุตสาหกรรมได้พยายามเสนอให้กฎหมายดังกล่าวครอบคลุมถึงภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ อีก 13 ด้าน ได้แก่ อุตสาหกรรมยางรถยนต์ อาหารและเครื่องดื่ม เยื่อกระดาษและกระดาษ โลหะ เครื่องจักร ยานยนต์ เศษยาง วัสดุทนไฟ อิเล็กทรอนิกส์ พลาสติกอ่อน ยา ซีเมนต์ และกรดอะมิโน เพื่อให้สามารถใช้อำนาจราคาถุกนี้ได้ด้วย

แหล่งที่มา : CNN Indonesia ฉบับวันที่ 10 พฤศจิกายน 2565

เกษตรกรท้าวข้าวโพดประท้วงราคาข้าวโพดตกต่ำหน้ากระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2565 กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดจากอำเภอแจมเบอร์ จังหวัดชวาตะวันออก ได้เดินทางมาประท้วงและขนข้าวโพดมาเทหน้ากระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เพื่อขอให้รัฐบาลช่วยเหลือราคาข้าวโพดที่กำลังตกต่ำ ทำให้เกษตรกรได้รับผลกระทบและขาดทุนอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันราคาข้าวโพดแบบยังไม่แกะเปลือกอยู่ที่ประมาณ 1,400 – 1,600 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (3-4 บาท) และข้าวโพดแบบเม็ด ราคาอยู่ที่ 3,400-3,600 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (8-8.5 บาท) ทำให้เกษตรกรเกิดความท้อแท้ จึงนำไปเทเป็นอาหารสัตว์แทน โดยเกษตรกรส่วนใหญ่ทำการเพาะปลูกโดยการเช่าพื้นที่ ราคาประมาณ 20 ล้านรูเปียห์ต่อ 1 เฮกตาร์ หากเก็บผลผลิตได้ 10 ตันต่อเฮกตาร์ และขายได้ราคาเพียง 1,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม จะทำให้มีรายได้เพียง 15 ล้านรูเปียห์ ซึ่งยังไม่คุ้มกับค่าเช่าที่ต้องเสียไป

ในขณะที่ กระทรวงเกษตรได้ออกมาชี้แจงถึงกรณีปัญหาราคาข้าวโพดตกต่ำ รัฐบาลได้มอบหมายให้สำนักงานควบคุมอาหารแห่งชาติอินโดนีเซีย บริหารจัดการราคาข้าวโพดทั้งในระดับเกษตรกรในฐานะผู้ผลิต และระดับผู้บริโภค นั่นคือราคาข้าวโพดเป็นเม็ดในระดับเกษตรกรอยู่ที่ 3,500 – 4,200 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และระดับผู้บริโภคอยู่ที่ 5,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม อย่างไรก็ตาม กลุ่มเกษตรกรจากจังหวัดชวาตะวันออกจะเดินทางเข้าพบกับสมาคมเกษตรกรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และประธานคณะที่ปรึกษาประธานาธิบดีอินโดนีเซีย เพื่อขอความช่วยเหลือและเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งดำเนินการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็วที่สุด

แหล่งที่มา : ANTARAJATIM ฉบับวันที่ 11 พฤศจิกายน 2565

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงเดินน้ำพัฒนา Bluefood เพื่อความมั่นคงด้านอาหาร

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนาอาหารสัตว์น้ำ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ชาวประมงในประเทศ โดยใช้กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทาง Bluefood ที่จะช่วยแก้ปัญหาวิกฤตอาหารในอนาคต ถือเป็นความท้าทายของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงในการผลิตและแปรรูปอาหารสัตว์น้ำที่ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพและเพียงพอในท้องถิ่น ทำให้ช่วยลดต้นทุนมากกว่าเดิม ทั้งนี้ กลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาดังกล่าว ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์ในระดับกลาง ปี 2564-2567 รัฐบาลอินโดนีเซียเริ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์น้ำ มุ่งเน้นการผลิตในปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการ โดยมีการเพิ่มและขยายโรงงานอุตสาหกรรม สนับสนุนให้ชาวประมงผลิตอาหารสัตว์น้ำเพื่อใช้ตัวเอง โดยให้ความสำคัญกับการใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นเป็นหลัก และ 2) กลยุทธ์ระยะยาว ปี 2568-2588 มุ่งเน้นการผลิตอาหารสัตว์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ รวมถึงใช้ระบบการรับรองมาตรฐานและลงทะเบียนอาหารสัตว์อย่างเข้มงวด ด้วยกลยุทธ์ดังกล่าว คาดว่าอินโดนีเซียจะสามารถรักษาความมั่นคงทางด้านอาหารทะเลและอาหารสัตว์น้ำที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในประเทศได้ภายในปี 2588

แหล่งที่มา : Siaran Pers KKP ฉบับวันที่ 14 พฤศจิกายน 2565

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงเดินหน้าโครงการ Blue Halo S

นายชกตีย์ วะหฺยู เตรงโฆโน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เป็นประธานในพิธีเปิดงาน Blue Halo S ระหว่างการประชุมกลุ่มประเทศ G20 ณ เมืองนูซาดูวา จังหวัดบาห์ลี ซึ่งโครงการ Blue Halo S เป็นแนวทางการผลิตแบบบูรณาการระหว่างการผลิตและการอนุรักษ์ สำหรับการจัดการทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงเพิ่มความผูกพันให้ชาวประมงที่อาศัยอยู่ริมชายฝั่ง และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พื้นที่อนุรักษ์ซึ่งเป็นวาระหลักในแผนงานเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) ที่จัดทำโดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง โดยตั้งเป้าขยายพื้นที่อนุรักษ์ร้อยละ 30 ภายในปี 2588 (ค.ศ. 2045) ซึ่งรวมถึงการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำด้วยการทำพื้นที่วางไข่ที่ปราศจากกิจกรรมของมนุษย์ นอกจากนี้ พื้นที่อนุรักษ์ยังมีบทบาทในการควบคุมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ช่วยสร้างระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งที่สมบูรณ์ ถือเป็น การเพิ่มสวัสดิการของชาวประมงอีกทางหนึ่ง ทั้งนี้ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้มีการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกการขออนุญาตทำประมง การจัดหาทรัพยากรมนุษย์ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในพื้นที่อนุรักษ์ที่จะมีส่วนร่วมในโครงการ Blue Halo S

แหล่งที่มา : Biro Humas dan Kerjasama Luar Negeri ฉบับวันที่ 13 พฤศจิกายน 2565

การส่งออกภาคเกษตรเดือนตุลาคมเพิ่ม 3.7% ขยับขึ้นเป็นอันดับสอง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) รายงานมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียในเดือนตุลาคม 2565 เพิ่มขึ้นเป็น 430 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดือนกันยายน 2565 ที่มีมูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 414.7 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 3.7 และมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.86 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งทำให้ภาคการเกษตรมีการส่งออกมากเป็นอันดับที่ 2 รองจาก สินค้าเชื้อเพลิงและก๊าซที่มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.93 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ในขณะที่การส่งออกภาคอุตสาหกรรมการแปรรูปมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.50 และภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่ลดลงคิดเป็นร้อยละ 2.18 โดยตลาดหลักที่ส่งออกไปมากที่สุด ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ

แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ KOMPAS ฉบับวันที่ 15 พฤศจิกายน 2565

รัฐบาลส่วนท้องถิ่นจังหวัดปาปัว ร่วมพิธีปลูกพริกบนพื้นที่ 30 เฮกตาร์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปาปัว ร่วมพิธีเริ่มปลูกพริกในพื้นที่กว้าง 30 เฮกตาร์ ในเขตปาซิริ ปูเตะ หมู่บ้านญานามา ตำบลเกออีรอม โดยการส่งเสริมปลูกพริกเพื่อลดภาวะการขาดแคลนสินค้าในจังหวัด

นายมุฮัมหมัด ริดวาน เลขาธิการผู้ว่าราชการจังหวัดปาปัว กล่าวว่า พริกเป็นสินค้าที่นำเข้ามาจำหน่ายจากจังหวัดใกล้เคียง เนื่องจากเกษตรกรในจังหวัดปาปัวยังไม่นิยมปลูกพริกมากนัก ทั้งที่ประชากรกว่าร้อยละ 80 ประกอบอาชีพทำการเกษตร ทำให้รัฐบาลพยายามส่งเสริมการสร้างแหล่งปลูกพริกในจังหวัด ทั้งนี้ทางจังหวัดกำลังหาพื้นที่ประมาณ 200 เฮกตาร์ เพื่อพัฒนาเป็นนิคมอาหาร (Food Estate) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการปลูกพืชที่หลากหลายชนิด โดยเฉพาะพืชสวน ได้แก่ พริก มะเขือเทศ หอมแดง และพืชอื่นๆ

แหล่งที่มา : Anantara Jayapura ฉบับวันที่ 15 พฤศจิกายน 2565

อินโดนีเซียอาจนำเข้าสินค้าเกษตรบางชนิด เพื่อรักษาปริมาณอาหารสำรองในประเทศ

กระทรวงเกษตรเปิดเผยว่า อาจต้องมีการนำเข้าสินค้าพืชเศรษฐกิจบางชนิดเป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากมีปริมาณไม่เพียงพอสำหรับการบริโภคจนถึงช่วงสิ้นปี 2565 สินค้าที่มีปริมาณจำกัด ได้แก่ ถั่วเหลือง กระเทียม และเนื้อโคหรือกระบือ โดยได้ดำเนินการตรวจสอบปริมาณสินค้าที่ไม่เพียงพอในประเทศในปี 2565 ได้แก่ ถั่วเหลือง ประมาณ 2.4 ล้านตัน กระเทียม ประมาณ 449,000 ตัน และเนื้อโคหรือเนื้อกระบือ ประมาณ 151,000 ตัน ด้วยความต้องการที่เพิ่มขึ้นของผู้บริโภคในประเทศ รัฐบาลจึงเร่งดำเนินการนำเข้าในช่วงสิ้นปี 2565 โดยจะนำเข้าถั่วเหลืองประมาณ 2.5 ล้านตัน ทำให้มีเหลือเก็บสำรองประมาณ 21,000 ตัน รวมถึงนำเข้ากระเทียมประมาณ 563,000 ตัน สามารถเหลือเก็บสำรองประมาณ 109,000 ตัน และนำเข้าเนื้อโคหรือกระบือประมาณ 210,000 ตัน สามารถเก็บไว้สำรองได้ประมาณ 58,000 ตัน

ในขณะเดียวกัน พืชเศรษฐกิจที่สามารถผลิตและมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวเพิ่มขึ้นประมาณ 8.89 ล้านตัน ข้าวโพดเพิ่มขึ้นประมาณ 2.39 ล้านตัน หอมแดงเพิ่มขึ้นประมาณ 93,000 ตัน พริกยาวเพิ่มขึ้นประมาณ 100,000 ตัน พริกชี้หนูเพิ่มขึ้นประมาณ 99,000 ตัน เนื้อไก่เพิ่มขึ้นประมาณ 644,000 ตัน ไข่ไก่เพิ่มขึ้นประมาณ 383,000 ตัน น้ำตาลสำหรับบริโภคเพิ่มขึ้นประมาณ 72,000 ตัน และน้ำมันพืชเพิ่มขึ้นประมาณ 716,000 ตัน

แหล่งที่มา : Nasional Kontan ฉบับวันที่ 16 พฤศจิกายน 2565

บทบาทเศรษฐกิจของอินโดนีเซียโดดเด่นในประชาคมโลก

“เศรษฐกิจอินโดนีเซียถือว่าใหญ่ที่สุดในอาเซียน” World bank และ IMF ได้จัดอันดับ อินโดนีเซียที่มีอำนาจซื้อสูงเป็นอันดับ 8 ของโลกประมาณ 3,250 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ธนาคารโลกคาดการณ์อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจของอินโดนีเซียเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในปี 2565 และ ร้อยละ 5.3 ในปี 2566 ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างเศรษฐกิจ พบว่า มากกว่าร้อยละ 50 ของ GDP มาจากภาคอุตสาหกรรม ช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดโควิด-19 มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของโลก แต่อินโดนีเซียถือว่าได้รับผลกระทบไม่มากนัก เนื่องจากความต้องการบริโภคภายในประเทศมีสัดส่วนสูง ลดผลกระทบจากการส่งออกได้ ประชากรที่มีอำนาจซื้อสูงในอินโดนีเซียคิดเป็นร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด หรือประมาณ 25 ล้านคน

อินโดนีเซียมีความได้เปรียบในปัจจุบันเรื่องประชากรซึ่งมีประมาณ 300 ล้านคน ถือเป็นอันดับ 4 ของโลก และส่วนใหญ่เป็นวัยแรงงาน การขยายตัวของคนชั้นกลางมีแนวโน้มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แนวนโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญคือ “เพิ่มการส่งออก ลดการนำเข้า” โดยเร่งพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศ เพื่อดึงดูดการลงทุนทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสในการจ้างงาน และพัฒนาทักษะแรงงานในประเทศ ที่สำคัญ ยังมีการออกกฎหมาย Omnibus Law เพื่อคลายอุปสรรคการลงทุน ควบคู่กับการลดการนำเข้า ผลจากสถานการณ์แพร่ระบาด COVID-19 ทำให้รัฐบาลอินโดนีเซียเร่งออกกฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตทั้งหมด เช่น กฎหมายแรงงาน การกำหนดค่าแรงขั้นต่ำ เป็นต้น เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ นอกจากนี้ เพื่อส่งเสริมการส่งออกข้อมูลจากกรมการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ชี้ว่ากระบวนการนำเข้าหรือส่งออกของอินโดนีเซียใช้เพียงหมายเลขประจำตัวธุรกิจ (NIB) โดยสามารถขอรับ NIB ผ่านระบบ Online Single Submission ถือเป็นการลดขั้นตอนการนำเข้าส่งออกและเพิ่มประสิทธิภาพด้านพิธีการศุลกากรอย่างมาก

“เขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศ (SEZ)” คล้ายคลึงกับประเทศไทยที่มีการให้แรงจูงใจทางด้านภาษีต่าง ๆ เพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ ให้เข้ามาประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยให้สิทธิพิเศษลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การไม่จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม และการยกเว้นอากรขาเข้า ทั้งนี้ กิจกรรมที่ไม่ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลจะได้รับสิทธิพิเศษทดแทน ได้แก่ ลดภาษีรายได้ โดยคำนวณจากร้อยละ 30 ของจำนวนเงินลงทุน ร่นระยะเวลาในการคำนวณค่าเสื่อมราคาและสินทรัพย์ กำหนดอัตราภาษีเงินปันผล ร้อยละ 10 เว้นแต่จะได้รับสิทธิอื่นที่มีอัตราต่ำกว่า และชดเชยการขาดทุนสูงสุด 10 ปี นอกจากนี้ ชาวต่างชาติที่มีทักษะพิเศษทำงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษและพำนักในอินโดนีเซียเป็นเวลามากกว่า 183 วันในรอบ 12 เดือน สามารถใช้อัตราคำนวณภาษีของอินโดนีเซียได้เป็นเวลา 4 ปี

“แรนนิกเกิดเป็นที่ต้องการของตลาดโลก” แรนนิกเกิดเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตชิ้นส่วนแบตเตอรี่และห่วงโซ่การผลิต ซึ่งเป็นส่วนสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง อินโดนีเซียมีนโยบายผลักดันอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าที่ชัดเจน โดยตั้งเป้าผลักดันให้มีการประกอบรถยนต์ไฟฟ้าอย่างน้อย 4 แสนคัน และรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า 1.7 ล้านคัน ในห้วงปี 2564-2568 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมอุตสาหกรรม ปลายน้ำ และสอดคล้องกับเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ร้อยละ 29 ภายในปี 2573 ลดการนำเข้าน้ำมัน

เชื้อเพลิง และเป้าหมาย net-zero emission ภายในปี 2603 ช่วงที่ผ่านมานักลงทุนระดับโลกทั้งค่ายเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ค่ายฝั่งประเทศตะวันตก และผู้ผลิตรถยนต์ไฟฟ้าอย่าง Tesla สนใจลงทุนในอินโดนีเซียสูงมาก

“ตลาดฮาลาลที่ใหญ่ที่สุด” อินโดนีเซียมีประชากรมุสลิมมากที่สุดในโลก ทำให้อุตสาหกรรมและตลาดฮาลาลของอินโดนีเซียมีขนาดใหญ่และศักยภาพสูง อุตสาหกรรมฮาลาลเป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญหลักที่อินโดนีเซียต้องการพัฒนาสู่ระดับโลก มีกฎหมายที่สนับสนุนการปรับปรุงกระบวนการและขยายบริการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลให้ เอื้อต่อการลงทุนในธุรกิจอาหารมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตอาหารและเครื่องดื่มฮาลาลของโลก มีการจัดตั้ง Halal industry zone การท่องเที่ยวฮาลาล การทำ R&D และการสนับสนุนธุรกิจฮาลาลระดับ MSMEs อย่างต่อเนื่อง

“อินโดนีเซียตื่นตัวในการลงทุน ศูนย์โลจิสติกส์ระบบห่วงโซ่ความเย็น (Cold chain system)” เพื่อเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมห่วงโซ่ความเย็นในอินโดนีเซียเติบโตเฉลี่ยปีละ 8.6% โดยเฉพาะคลังสินค้าห้องเย็นสำหรับผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์แปรรูป โดยเฉพาะเนื้อวัวและอาหารทะเลขยายตัวสูงมาก ตามมาด้วย ยา วัคซีนและเวชภัณฑ์ และผัก ผลไม้ เป็นต้น ถือเป็นศูนย์กลางขนส่งและโลจิสติกส์ที่สำคัญในอาเซียน

“บทบาทผู้นำอินโดนีเซียด้านเศรษฐกิจโดดเด่นมากในประชาคมโลก” อินโดนีเซียเป็นสมาชิกในกลุ่มประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ (G20) ล่าสุดเป็นเจ้าภาพ G20 ผู้นำทั้งสหรัฐอเมริกาและจีน รวมทั้งสมาชิกอื่นเดินทางเข้าร่วมประชุมด้วยตัวเอง ก่อนหน้านี้ผู้นำอินโดนีเซียให้ความเห็นเรื่องสงครามรัสเซีย-ยูเครนอย่างตรงไปตรงมา และพยายามหาทางออกและทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยสงครามรัสเซีย-ยูเครนอีกด้วย ยังเป็นการตอกย้ำภาพลักษณ์และบทบาทที่ชัดเจนของอินโดนีเซียในสายตาประชาคมโลกมากขึ้น

บทบาทผู้นำอินโดนีเซียโดดเด่น แนวนโยบายเศรษฐกิจที่มีเป้าชัดเจน มีการปรับปรุงกฎหมายเอื้อต่อการประกอบธุรกิจและมีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสูง ประกอบกับอินโดนีเซียข้อได้เปรียบเรื่องแรงงานและตลาดฮาลาลขนาดใหญ่ อินโดนีเซียจึงเป็นอีกประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ดึงดูดแก่นักลงทุนไม่แพ้เวียดนาม

แหล่งที่มา : news.ch7.com ฉบับวันที่ 23 พฤศจิกายน 2565

รัฐบาลญี่ปุ่นมอบรางวัลเกียรติยศให้นักวิจัยรุ่นใหม่จากอินโดนีเซีย

Dr. Athanasia Amanda Septevani นักวิจัยรุ่นใหม่จากสำนักวิจัยและเทคโนโลยีแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (BRIN) ได้รับรางวัลเกียรติยศจากประเทศญี่ปุ่น จำนวน 2 รางวัล ในงาน The 2022 Japan International Award for Young Agriculture Researches จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง (MAFF) ประเทศญี่ปุ่น และ Japan International Research Center for Agriculture Sciences (JIRCASS) ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นมีวัตถุประสงค์ในการสร้างแรงจูงใจในหมู่นักวิจัยรุ่นใหม่ให้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนางานวิจัยด้านการเกษตร ป่าไม้ ประมง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเทศที่กำลังพัฒนา โดยญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ Dr. Athanasia Amanda Septevani เป็นบุคคลตัวอย่างให้แก่ักวิจัยที่อายุน้อยของอินโดนีเซีย สร้างแรงบันดาลใจและดึงดูดนักวิจัยรุ่นใหม่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนางานด้านวิจัยและเทคโนโลยีในภาคเกษตรและป่าไม้ในประเทศต่อไป รวมถึงเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติอย่างยิ่ง โอกาสนี้เขาได้นำเสนองานวิจัยในหัวข้อ The Value of Agriculture Waste: Cellulose as a Building Block for Material รวมถึงได้นำเสนองานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการใน BRIN ด้านการบริหารจัดการของเสียจากระบบนิเวศอุตสาหกรรมในอินโดนีเซีย และการหาทางเลือกใหม่ให้แก่ประเทศอื่นๆ เช่น การใช้ประโยชน์จากของเสียจากปาล์มนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบสร้างวัสดุที่ทันสมัย (Waste for Material) ซึ่งจากการนำเสนองานวิจัยทำให้ได้รับเงินรางวัลโครงการละ 5,000 เหรียญสหรัฐอีกด้วย

แหล่งที่มา : Antara Sulsel ฉบับวันที่ 25 พฤศจิกายน 2565

เรียกร้องรัฐบาลอินโดนีเซียพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศ

เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2565 นายปุรวาทิ ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ปาล์ม สถาบันการเกษตร ยอกยาคาร์ตา กล่าวในพิธีเปิดงาน Forum Sawit Indonesia 2022 (งานปาล์มอินโดนีเซีย 2565) ณ จังหวัด ยอกยาคาร์ตา โดยได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อที่จะสร้าง ความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ปาล์มถือเป็นสินค้าสำคัญของอินโดนีเซีย เป็นแหล่งพลังงานใหม่และ แหล่งอาหาร ซึ่งอุตสาหกรรมปาล์มในประเทศควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผ่านการสร้างนโยบาย ที่เหมาะสมต่อความต้องการ และได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มรูปแบบ และเชื่อว่าการที่รัฐบาลมีบทบาท ในการพัฒนาอุตสาหกรรมจะสามารถแก้ไขความล้มเหลวทางการตลาดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจการต่อรอง ข้อมูล แรงจูงใจ เสถียรภาพของราคา การจ้างงาน การกระจายรายได้ให้เท่าเทียมกัน ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน ของอุตสาหกรรมปาล์ม นอกจากนี้ กลุ่มอุตสาหกรรมปาล์มยังต้องการให้รัฐบาลเข้ามาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ตลาด ถนน และสะพาน ตลอดจนการแจกเมล็ดพันธุ์ปาล์มที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวก เพื่อให้เกษตรกรปาล์มสามารถปลูกปาล์มได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการจ้างงานและเกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ของประเทศ โดยมองว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมจะต้องประกอบด้วย 5 ด้านดังนี้ 1) นโยบายและยุทธศาสตร์ ชาติทั้งระดับภูมิภาคและท้องถิ่น 2) นโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3) นโยบายนวัตกรรมวิจัยและการพัฒนา 4) นโยบายการลงทุนและการประกอบธุรกิจ และ 5) นโยบายการ เติบโตและรับมือกับต่างประเทศ

ทั้งนี้ งาน Forum Sawit Indonesia 2022 จัดขึ้นเพื่อสร้างขวัญ กำลังใจและความสามัคคีระหว่าง เกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมปาล์มในอินโดนีเซีย นำไปสู่การทำงานแบบ บูรณาการระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อดำเนินการตามกลยุทธ์ในการสร้างห่วงโซ่อุปทานปาล์มตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำ

แหล่งที่มา : Antara YOGYA ฉบับวันที่ 29 พฤศจิกายน 2565